

Journal of Society and Politics Essays

Vol 3, No 9 spring 2025

Journal Homepage: <https://sanad.iau.ir/journal/jsp>

Online ISSN:2981- 1236

Research Paper

The Role of Basij Cultural Power in Eliminating Threats to the Islamic Republic of Iran.

Ali Hossein Mansouri: Department of Political Science, Lam.C., Islamic Azad University, Lamerd, Iran.

Ghaffar Zarei*: Department of Political Science, Lam.C., Islamic Azad University, Lamerd, Iran.

Ali Mohammad Haghighi: Department of Political Science, Lam.C., Islamic Azad University, Lamerd, Iran.

Received: 2025/03/11 **PP** 15-32 **Accepted:** 2025/01/26

Abstract

The Islamic Revolution of Iran is one of the great revolutions in the world that has always faced enemies and threats in the internal and external spheres. Therefore, the threat factor and security are two main issues in the Islamic Republic of Iran that has faced issues such as soft war, hard war and combined war. To eliminate these threats and create favorable conditions for the continuity and comprehensive development of popular institutions loyal to the Islamic Revolution, it is necessary. Basij as a popular institution has such a function. One of the important discussions in the field of the role and impact of Basij as a popular institution in the Islamic Revolution of Iran is to pay attention to the function of culture and culture-centeredness in confronting the soft threats of the enemies of the Islamic Revolution of Iran. Today, the field of confrontation and threats, or better said, soft war in relation to the values of the Islamic Revolution, needs scientific, principled and logical policymaking more than in the past decades. The main purpose of the research is to address this main question: What are the functions of the Basij's cultural power in eliminating threats from the Islamic Republic of Iran? The main hypothesis is that Basij, as a popular organization and in accordance with the standards of the Islamic Revolution of Iran, should make policies by following authentic Islamic models and determining future-oriented policies to achieve long-term values on the one hand and repel threats from the enemies of the revolution on the other. This research seeks a pathological approach to the field of threats of soft and hard war from the enemies of the Islamic Revolution of Iran. The research method is descriptive-analytical and the method of collecting library texts.

Keywords: Basij, threat, culture, Islamic Republic of Iran.

Citation: Mansouri1,A. Zarei,GH. Haghighi,A. . (2025). **The Role of Basij Cultural Power in Eliminating Threats to the Islamic Republic of Iran.** Quarterly Journal of Society and Politics Essays, Year 3, No. 9, spring, pp. 15-32..

* **Corresponding author:** Ghaffar Zarei **Email:** 2431401121@iau.com ,
Tel: +98 09177822518

Extended Abstract

Introduction

The Islamic Revolution of Iran, recognized as one of the world's greatest revolutions, has always faced internal and external threats. These threats, manifested in soft, hard, and hybrid warfare, require a strategic and fundamental response. The Basij, as a grassroots and revolutionary organization loyal to the objectives of the Islamic Republic, plays a key role in producing soft power, managing threats, and strengthening cultural values. This research aims to identify the cultural soft power capacities of the Basij in countering the threats posed by enemies of the Islamic Revolution and assess the impact of this organization on sustaining the revolutionary ideals and achievements of the Islamic Republic. Emphasis on scientific policymaking and utilizing human capital, particularly academic and scientific elites, is another focal point introduced in this research.

Methodology

This research employs a **descriptive-analytical** approach and gathers data through **library-based studies**. The primary goal is to analyze the factors enabling threat mitigation within the Islamic Republic of Iran, focusing on the tools and functions of the Basij's cultural and soft power. This research takes a **diagnostic approach** to identify both soft and hard threats. In its theoretical framework, the study analyzes the role of the Basij and its cultural models in confronting threats while maintaining national and religious identities. The study incorporates qualitative methods, such as analyzing cultural examples and media productions managed by the Basij, to understand the role of soft power.

Results and discussion

A) The Basij's Soft Power

The Basij contributes significantly to producing soft power by cultivating cultural, social, and scientific capacities. One of the most notable activities of this organization is nurturing scholars and academic elites, which strengthens cultural and religious values as well as national identity. Through its engagement, the Basij facilitates media diplomacy, enhances social cohesion, and resists enemy cultural penetration. By training leaders and followers aligned with the Revolution's values, the Basij reproduces and strengthens soft power, effectively countering threats associated with soft warfare.

B) Culture and Soft Power

Culture serves as the foundation of soft power. In the Islamic Republic of Iran, religious and national identity, ethical values, and social order are essential cultural elements. The Basij emphasizes education, cultural promotion, and social organization, making significant contributions to increasing the soft power of the system. Promoting cultural discourses and resisting opposing values propagated by enemies are among the Basij's primary tactics for strengthening soft power.

C) Religious Democracy and Sustainable Security

The Basij significantly contributes to enhancing social participation and protecting the Islamic model of democracy. This institution focuses on social justice, poverty alleviation, and expanding volunteer services, which stabilize sustainable security. Previous studies indicate that, beyond bridging class divides, the Basij has played a vital role in increasing religious beliefs and fostering political participation among the populace.

Conclusion

The Basij's cultural power is an effective tool for countering soft warfare and ensuring the cultural security of the Islamic Republic of Iran. The organization's unique human capital and scientific capabilities equip it to prevent crises

and enhance the Islamic Republic's soft power. For this, the Basij must adhere to forward-looking and focused policymaking to neutralize enemy tools in soft warfare while instilling revolutionary values for future generations. Through jihadi management, leveraging cultural tools, and empowering skilled elites, the Basij can present a successful model for cultural management and threat mitigation.

References

1. Amjadian, Faramarz, and Eslampanah, Maryam (2016). "The Role of Cultural Diplomacy in Foreign Policy with Emphasis on Globalization of Culture," Fifth Conference on Iranian-Islamic Model of Progress; Basic Progress Model; May 29-30, 2016.
2. "Statement of the Second Step Addressed to the Iranian Nation," February 11, 2019. Available on the following website:

<https://farsi.khamenei.ir/message-content?id=41673>
3. "Leader's Speech on the 31st anniversary of Imam Khomeini's Passing," June 3, 2020. Available at:

<https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=45814>
4. "Leader's Speech in a Meeting with Officials of the System and Guests of the Islamic Conference," December 29, 2015. Available at:

<https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=31770>
5. "Leader's Speech in a Meeting with Young Scientific Elites," October 19, 2016. Available at:

<https://farsi.khamenei.ir/newspart-index?tid=2634>
6. "Leader's Speech in a Meeting with Members of the Supreme Council of Cultural Revolution," December 10, 2013. Available at:

<https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=24721>
7. "Leader's Speech in a Meeting with Students in Kermanshah," October 16, 2011. Available at:

<https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=17597>
8. Jamshidi, Mohammad Hossein, and Nagdi, Farzaneh (2017). "Culture as Power in International Relations: The Power of Culture Versus the Culture of Power," *Global Politics Quarterly*, Vol. 6, No. 1, Spring 2017.
9. Hajiyan, Ebrahim, and Iranshahi, Hamed (2014). *An Introduction to the Cultural Diplomacy of the Islamic Republic of Iran*. Tehran: Abrar Moaser Tehran Publishing Institute.
10. Habi, Mohammad Bagher, Malmir, Morteza, and Habi, Zahra (2014). *The Contexts of Soft Power and the Preventive and Counteractive Roles of the Basij*, *Basij Strategic Studies Quarterly*, Issue 62.
11. Khorramshad, Mohammad Bagher, and Motaghi, Afshin (2016). "The Role of the

Islamic Revolution in Strengthening the Smart Power of the Islamic Republic of Iran," *Soft Power Studies Quarterly*, Fall and Winter 2016, No. 15.

12. Darabinia, Morteza, and Foroughinia, Hossein (2013). *Soft Power: Representing a New Approach to Security in the Age of Globalization*, *Political Studies Quarterly*, Vol. 6, No. 22, Winter 2013.

13. Rasouli Thani Abadi, Elham, and Rostaei, Mojtaba (2016). "China's Smart Power Strategy," *Political Research Quarterly*, Vol. 6, No. 2, Summer 2016.

14. Sobhani Far, Mohammad Javad, Valian, Bagher, and Shahbazi, Behrouz (2015). "An Examination of How the Basij Student Organization Responds to Soft Threats (Case Study: Lorestan Province)," *Islamic Revolution Protection Biannual Review*, Vol. 5, No. 11, Spring and Summer 2015.

15. Sanjabi Shirazi, Jahanbakhsh (2010). *Conceptualization and Genealogy of Power and Soft War; Principles and Methods of Confronting It in Scientific Sources*, *Defense Policy and Security Roadmap Quarterly*, Vol. 1, No. 2, Winter 2010.

16. Shahin, Mehdi (2017). "Analyzing the Performance and Role of Faculty Basij in Combating Soft Power Strategy (Case Study: Lorestan Province)," *Soft Power Studies Quarterly*, Fall and Winter, Vol. 17, pp. 42–59.

17. Shoja'i Zand, Alireza (2001). *Religion, Society, and Secularization: Essays in the Sociology of Religion*, Tehran: Markaz Publishing.

18. Shahramnia and Others, Amir Masoud (2015). "Explaining the Role of Television and Newspapers in the Growth of Participatory Political Culture (Case Study: High School Students in Esfahan City)," *Applied Sociology Quarterly*, Vol. 26, Serial No. 58, No. 2, Summer 2015, pp. 91–106.

19. Abdolmaleki, Hadi, and Ahmadvand, Ali Mohammad (2013). "The Role of Construction Basij in Sustainable Security," *Strategic Studies Quarterly of Basij*, Vol. 16, Fall, No. 60.

20. Eyvazi, Mohammad Rahim, and Parsa, Mona (2013). *Analytical Model of Soft Power and International Politics*, *Soft Power Studies Biannual Review*, Vol. 3, No. 9, Fall and Winter 2013.

21. Katabi, Mahmoud, Yazdani, E'nayatollah, and Rezaei, Masoud (2012). "Soft Power and America's Hegemonic Strategy," *Political Science Quarterly*, Vol. 8, No. 2, Serial No., Fall and Winter 2012.

22. Golshan Pajouh, Mohammad Reza (2007). *The Islamic Republic of Iran and Soft Power*, Tehran: Deputy of Research, Islamic Azad University, and Strategic Research Center of Expediency Council.

23. Najafi, Mohammad Reza, and Fadai'an, Alireza (2015). "The Role of Faculty Basij at Mazandaran University in Addressing Soft Warfare," *Raad Quarterly*, Fall and Winter 2015, Issue No. 79.

24. Gray, Colin. S. (2011), *Hard Power and Soft Power; The utility of military Force AS an instrument of Policy in The 21ST Century*, strategic Students Institute.

25. Gillarotti, Giulio (2011), *Soft Power; What it is, Why important, and the condition for its Effective use*, Division II Faculty Publications, We scholar, Wesleyan University.

26. Lin and Hong Tao, Li and Leng (2017), *Joseph Nye Soft Power T Theory and Its Revelation Towards Ideological and Political Education, Humanities and Social Sciences*. Vol. 5, No. 2.

27. Nye, Joseph (2004), *Soft Power: The Means to Success in World politics*, New York, Public Affairs.

28.Nye, Joseph (2014), The Information Revolution and Soft Power, Digital Access to Scholarship at Harvard, Harvard Library, Office Scholarly Communication.

29.Patalakh, Artem (2016), Assessment of Soft Power Strategies: Towards an Aggregative, Analytical Model for Country-Focused Case Study Research, CIRR xxxii (76).

30.Sandra, Bray (2017), Brazils Soft Power Strategy: The Political Aspiration of South-South Development, Foreign Policy Analysis, DTU Library.

فصلنامه جستارهای جامعه و سیاست

دوره ۳، شماره ۹، بهار ۱۴۰۴

Journal Homepage: <https://sanad.iau.ir/journal/jsp>

شاپای الکترونیکی: ۱۲۳۶-۲۹۸۱

مقاله پژوهشی

نقش قدرت فرهنگی بسیج در تهدیدزدایی از جمهوری اسلامی ایران

علی حسین منصوری: گروه علوم سیاسی، واحد لامرد، دانشگاه آزاد اسلامی، لامرد، ایران.

غفار زارعی^۱: گروه علوم سیاسی، واحد لامرد، دانشگاه آزاد اسلامی، لامرد، ایران.

علی محمد حقیقی: گروه علوم سیاسی، واحد لامرد، دانشگاه آزاد اسلامی، لامرد، ایران.

دریافت: ۱۴۰۳/۱۱/۰۵ صص ۱۵-۳۲ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۲۰

چکیده

انقلاب اسلامی ایران به عنوان یکی از انقلاب های بزرگ جهان می باشد که همواره با دشمنان و تهدیداتی در حوزه داخلی و خارجی مواجه بوده است. بنابراین عامل تهدید و امنیت دو مساله اصلی در جمهوری اسلامی ایران است که با موضوعاتی مانند جنگ نرم، جنگ سخت و جنگ ترکیبی مواجه بوده است. برای رفع این تهدیدات و ایجاد شرایط مطلوب جهت تداوم و توسعه همه جانبه به نهادهای مردمی وفادار به انقلاب اسلامی ضروری می باشد. بسیج به عنوان یک نهاد مردمی از چنین کارکردی برخوردار است. یکی از مباحث مهم در حوزه نقش و تاثیر بسیج بعنوان یک نهاد مردمی در انقلاب اسلامی ایران، توجه به کارکرد فرهنگ و فرهنگ محوری در مقابله با تهدیدات نرم دشمنان انقلاب اسلامی ایران می باشد. امروزه حوزه تقابل و تهدیدات یا به عبارت بهتر جنگ نرم در ارتباط با ارزش های انقلاب اسلامی بیش از ده های گذشته نیاز به سیاستگذاری علمی، اصولی و منطقی دارد. هدف اصلی تحقیق پرداختن به این سؤال اصلی است که: نقش قدرت فرهنگی بسیج در تهدیدزدایی از جمهوری اسلامی ایران بر اساس چه کارکردهایی می باشد؟ فرضیه اصلی بر اینست که بسیج به عنوان یک تشکل مردمی و مطابق با موازین انقلاب اسلامی ایران، با پیروی از الگوهای اصیل اسلامی و تعیین سیاست های آینده نگرانه به محقق شدن ارزش های درازمدت از یکسو و دفع تهدیدات دشمنان انقلاب از سوی دیگر اقدام به سیاستگذاری نماید. این تحقیق بدنبال رویکردی آسیب شناسانه نسبت به حوزه تهدیدات جنگ نرم و سخت دشمنان انقلاب اسلامی ایران می باشد. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و روش گردآوری متون کتابخانه ای است.

واژگان کلیدی:

واژه های کلیدی: بسیج، تهدید، فرهنگ، جمهوری اسلامی ایران.

استناد: منصوری، علی حسین. زارعی، غفار. حقیقی، علی محمد. (۱۴۰۳). نقش قدرت فرهنگی بسیج در تهدیدزدایی از جمهوری

اسلامی ایران. فصلنامه جستارهای جامعه و سیاست، سال ۳، شماره ۹، شیراز، صص ۱۵-۳۲.

^۱. نویسنده مسئول: غفار زارعی، پست الکترونیکی: 2431401121@iau.com، تلفن: ۰۹۱۷۷۸۲۲۵۱۸

مقدمه

انقلاب اسلامی ایران نیز همانند سایر انقلاب های سیاسی با بهره گیری از ابزارهای مختلف برای افزایش قدرت و اقتدار خود در عرصه داخلی و خارجی بدنبال تلاش و آسیب شناسی است. این موضوع بیش از هر چیز ناشی از ظرفیت های عظیم انقلاب اسلامی ایران در عرصه های مختلف است که به نوبه خود باعث افزایش تمایل نظام جمهوری اسلامی به قدرت نرم و قدرت سخت و در نهایت قدرت هوشمند ملی شده است. توان داخلی و منطقه ای انقلاب اسلامی ایجاب می کند که ظرفیت نظام جمهوری اسلامی ایران برای افزایش قدرت هوشمند، فعالیت های گسترده ای را انجام دهد. باید توجه داشته باشیم که همه نهادهای فرهنگی و حتی رسانه ها، سازمان های مردم نهاد و نهادهای انقلابی و بخصوص بسیج به عنوان یک نهاد انقلابی نقش مهمی بر عهده دارند. برخی نهادهای داخلی از جمله سازمان بسیج در همه اقشارها و گروهها و اصناف برای تولید و افزایش قدرت نرم، اقدام به پرورش و تربیت پیروان و رهروانی همسو با ارزش ها و اهداف های انقلاب اسلامی می نمایند که در درازمدت عرصه را برای باز تولید و افزایش قدرت نرم فراهم می سازد. بسیج یکی از این نهادها است که به دلیل جایگاه مهمی که در عرصه تولید علم و پرورش طرفداران فرهنگی، نظامی، سیاسی، اقتصادی و در نهایت علمی دارد، توانایی منحصر به فردی برای افزایش قدرت نرم در جمهوری اسلامی ایران دارد. بخش زیادی از بدنه بسیج متشکل از نیروهای علمی و دانشگاهی است، که این قشر نقش و رسالت مهمی در ترویج ارزش های انقلاب اسلامی بر عهده دارد. با توجه به اینکه در دوره کنونی، پرورش و آموزش نیروهای علم یو دانشگاهی و بخصوص در حوزه نرم افزاری از طریق روش های نرم و فرهنگی مورد توجه بسیار قرار گرفته است، نهاد مزبور می تواند با طرح اقداماتی به پرورش نیروهای دارای نگرش و ارزش های فرهنگی و سیاسی همسو با ارزش های انقلاب همت گمارد و زمینه ها را برای افزایش قدرت نرم نظام جمهوری اسلامی ایران فراهم آورد. امروزه حوزه تقابل و تهدیدات یا به عبارت بهتر جنگ نرم در ارتباط با ارزش های انقلاب اسلامی بیش از ده های گذشته نیاز به سیاستگذاری علمی، اصولی و منطقی دارد. هدف اصلی تحقیق پرداختن به این سؤال اصلی است که: نقش قدرت فرهنگی بسیج در تهدیدزدایی از جمهوری اسلامی ایران بر اساس چه کارکردهایی می باشد؟ فرضیه اصلی بر اینست که بسیج به عنوان یک تشکل مردمی و مطابق با موازین انقلاب اسلامی ایران، با پیروی از الگوهای اصیل اسلامی و تعیین سیاست های آینده نگرانه به محقق شدن ارزش های درازمدت از یکسو و دفع تهدیدات دشمنان انقلاب از سوی دیگر اقدام به سیاستگذاری نماید. این تحقیق بدنبال رویکردی آسیب شناسانه نسبت به حوزه تهدیدات جنگ نرم و سخت دشمنان انقلاب اسلامی ایران می باشد.

روش شناسی

این پژوهش از روش تحقیق توصیفی-تحلیلی بهره برده و اطلاعات از طریق مطالعات کتابخانه ای گردآوری شده است. هدف اصلی بررسی علل موثر بر تهدیدزدایی از جمهوری اسلامی ایران، با تمرکز بر ابزارها و کارکردهای قدرت نرم و فرهنگی بسیج است. پژوهش از رویکردی آسیب شناسانه برای شناسایی تهدیدات نرم و سخت بهره برده است. در چارچوب نظری نیز، نقش بسیج و الگوهای فرهنگی آن در مواجهه با تهدیدات و حفظ هویت ملی و دینی مورد تحلیل قرار گرفته است. روش های کیفی برای بررسی نقش قدرت نرم، مانند مطالعه مصادیق فرهنگی و تولیدات رسانه ای که توسط بسیج هدایت می شوند، به کار گرفته شده اند.

۱. چارچوب مفهومی

قدرت نرم یکی از موضوعات پرکاربرد در حوزه علوم اجتماعی بخصوص در مفاهیمی مانند حوزه فرهنگ و ارزش های فرهنگی می باشد که نقطه مقابل قدرت سخت می باشد. در نظام روابط بین الملل، واقع گرایان بر قدرت سخت دولت تأکید می ورزند و لیبرال ها چهره نرم قدرت را کارآمدتر می پندارند (رسولی ثانی آبادی و روستایی، ۱۳۹۵: ۳۷-۳۶). علت هم آنست که با تغییر در عناصر قدرت و مطرح شدن مسائلی نظیر حقوق بشر، دموکراسی، رشد گروه های غیردولتی و گسترش ارتباطات، توجه به سایر جنبه های قدرت از جمله قدرت نرم رو به فزونی نهاده است. قدرت نرم خصوصیتی دیگر دارد و خود را از راه جذابیت، برنامه ریزی فرهنگی، ترویج رشته های از ارزش ها به میانجیگری رسانه ها، نهادهای مدنی و نیز دیپلماسی دوجانبه یا چندجانبه آشکار می سازد (دارابی نیا و فروغی نیا، ۱۳۹۲: ۱۸۰). بنابراین قدرت نرم، در نقطه مقابل همان چیزی است که تحت عنوان توانایی نظامی و اقتصادی به کار برده می شود (Gray, 2011: 28). قدرت نرم به عنوان یک نظریه حوزه جامعه شناسی سیاسی است. این موضوع اولین بار در سال ۱۹۹۰ م. توسط جوزف نای^۱، در کتاب «قدرت نرم: راه موفقیت در سیاست های جهانی» به صورت مبسوط، تدوین و ارائه نمود. با شکل گیری، پردازش و گسترش ابعاد مختلف این نظریه، به تدریج عباراتی چون جنگ نرم، تهدید نرم، تهاجم فرهنگی و امثال آنها به ادبیات این گفتمان اضافه شدند که اشاره به رقابت و یا چالش و درگیری میان کشورها، نه در حوزه سخت افزاری و تسلیحات نظامی، بلکه در گستره تأثیرگذاری فرهنگی دارند؛ و ابزارهای آن انواع رسانه ها و نرم افزارها و تبلیغات بوده و افسران و سربازان این پیکار جهانی را نیز ارباب رسانه، هنرمندان، طراحان مد و لباس، فعالان فضای مجازی، ورزشکاران، نویسندگان و تمامی افراد و گروه های مرجع، محبوب و تأثیرگذار تشکیل می دهند (حاجیانی و ایرانشاهی، ۱۳۹۳: ۵). بدین ترتیب عرصه قدرت نرم بسیار وسیع و گسترده است و اغلب شیوه هایی را دربر می گیرد که به طور خاص بر توانایی جذب، اقناع و متقاعدسازی دیگران به کار گرفته می شود. در چنین فضایی، جوزف نای در ابتدای سده بیست و یکم با تدوین نظریه قدرت نرم ذیل آرمان های لیبرالیسم غربی، عناصری همچون دموکراسی و حقوق بشر را به مثابه ابزار جذب معرفی نمود (Lin and Hong Tao, 2017: 71). جوزف نای، سه منبع عمده قدرت نرم هر دولت را فرهنگ، ارزش های سیاسی و سیاست خارجی معرفی می کند. نای توضیح می دهد که فرهنگ می تواند شامل هم فرهنگ فرادست^۲ همچون ادبیات، هنر و معرفت و هم فرهنگ عامه^۳ باشد. آنگاه وی ادعا می کند اگر فرهنگ یک کشور در بردارنده ارزش های جهانی باشد و منافع و ارزش هایی که سایر کشورها در آن سهیم هستند را ترویج کند، به واسطه رابطه جاذبه قادر به تولید قدرت نرم خواهد بود (Nye, 2004: 11). قدرت نرم به طور خاص به معنی توانایی اعمال نفوذ بر دیگران با شیوه های نرم برای دستیابی به اهداف معنی می شود (Patalakh, 2016: 88). در اینجا منظور از شیوه های نرم، توانایی جذب، متقاعد کردن، تحت تأثیر قرار دادن و اعمال نفوذ در دیگری به شیوه ای است که نیازی به روش های سخت و ملموس نباشد. قدرت نرم به نوبه خود باعث ایجاد تغییراتی می شود که در نهایت می تواند آثار خود را برجای بگذارد. در حوزه روابط فردی، قدرت نرم باعث می شود، تا خواسته های یک نفر بر دیگری تحمیل شود و در حوزه روابط سیاسی و میان دولت ها، و بر اثر قدرت نرم، هر دولتی یک تصویر مثبت از خود در نزد دیگران می سازد (Sandra, 2017: 5). این تصویرسازی مهم ترین نقطه و وجه تمایز قدرت نرم از قدرت سخت است که به طور خاص باعث ایجاد تغییرات و نگرش طرف و طرف های مقابل نسبت به دیگری می شود. جذب کردن و ایجاد تصویر مثبت می تواند مقدمه ای بر ایجاد قدرت نرم تلقی شود. زیرا تصور خوب بودن، مؤثر بودن، با اهمیت بودن و دیده شدن از سوی طرف مقابل نشان دهنده آن است که قدرت نرم در حال حصول است. به هر حال، قدرت نرم، با روش های مختلفی برای دستیابی به همکاری نیز تلاش می کند، یعنی استفاده همزمان از ارزش ها و جذابیت برای دستیابی به آن چیزی که طلب می شود (Lin and Hong Tao, 2017: 70). قدرت نرم برای آنکه بتواند آثار مثبت خود را برجای بگذارد، نیازمند ایجاد شرایطی است که در آن، یک طرف (در اینجا دولت و یا دولت ها)

^۱- Joseph Nye.

^۲- High Culture

^۳- Popular Culture

ایدئولوژی و تصویرسازی دیگری را به رسمیت بشناسد و آن را مثبت ارزیابی کند. از این جهت، قدرت نرم تحت شرایط خاصی منجر به باعث تغییرات می گردد (Pat lakh, 2016: 88). روش های دیپلماتیک، رسانه ای، فرهنگی، تعاملات اقتصادی و تجاری به نوبه خود می تواند در این زمینه قابل توجه باشند. بسیاری از موضوعات تهدید نرم در قالب بسته ای اقتصادی و محتوای فیلم ها قابل انتقال می باشند. از این جهت در عصر ارتباطات و سیطره قدرت نرم، «فرهنگ» مؤلفه مهمی تلقی می شود. به هر حال امروزه، فرهنگ، سیاست، ارزش ها در حال اهمیت یافتن برای همه در عرصه روابط بین الملل هستند (Lin and Hong Tao, 2017: 69). همه شرایط مذکور در زمره ابزارهای به کار گرفته شده در زمینه قدرت نرم محسوب می شوند که به نوبه خود می تواند تصویری مثبت ایجاد کنند. بدین ترتیب، قدرت نرم شامل عناصری ریشه دار، حقیقی و فاقد گذر زمان می شود که در متن فرهنگ، اجتماع، سیاست و اقتصاد یک کشور یافت می شود. برخی از این مؤلفه ها عبارت است از: هنر، آداب و رسوم، ادبیات و فولکلور، ویژگی های خاص ملی، ورزشی، توانمندی اقتصادی، انسجام داخلی، کارآمدی دولت، اعتماد به نفس ملی، همبستگی ملی، جذابیت های ایدئولوژیک، جاذبه های طبیعی و گردشگری، و همچنین ارائه الگوی جذاب از نوع اداره کشور و حکومت در نگاه ناظران و افکار عمومی بین المللی (دارابی نیا، و فروغی نیا، ۱۳۹۲: ۱۸۱). همین ویژگی ها باعث می شود تا قدرت نرم نقش مؤثری در پیگیری اهداف دولت ها در عرصه بین المللی داشته باشد. تکیه بر فرهنگ، ارزش ها و آرمان های یک کشور برای دستیابی به اهداف خاص آن کشور می تواند در راستای نفوذ بر مبنای قدرت نرم تفسیر شود. از این منظر، قدرت نرم حتی می تواند به طور واقعی و اتفاقی در اغلب مواقع بهترین وسیله برای دستیابی به اهداف سیاسی باشد (Gray, 2011: 46). بکارگیری قدرت نرم دارای شرایط و زمینه هایی است که وجود آنان باعث می شود تا منجر به تغییراتی در حوزه محیط نظام های سیاسی شود و راه را برای دگرگونی های فرهنگ سیاسی فراهم می نماید.

۲. پیشینه تحقیق

وجه متمایز این پژوهش نسبت به سایر پژوهش های انجام شده در این حوزه این است که بدنبال شناسایی عوامل تهدیدزا در حوزه داخلی و خارجی در گفتمان انقلاب اسلامی می باشد و فرهنگ بسیج و کارآمدی آن، روش جنگ نرم دشمنان انقلاب را با استفاده از بکارگیری آن تا حدود زیادی کمرنگ و بدون اثر می نماید. در ارتباط با ادبیات تحقیق پیرامون تاثیر الگوی بسیج بر کارآمدی فرهنگ در جمهوری اسلامی ایران، برخی از مقالات بصورت غیر مستقیم به موضوع دو متغیر بسیج و فرهنگ در جمهوری اسلامی ایران اشاراتی نموده اند. شاهین (۱۳۹۶) در مقاله ای با عنوان، بررسی نحوه عملکرد و نقش بسیج اساتید در مقابله با راهبرد قدرت نرم (مورد مطالعه: استان لرستان) چنین بیان می دارد: دانشگاهیان و نخبگان از جمله اقشاری هستند که به دلیل نقش و تاثیری که در جامعه دارند، همواره هدف اساسی قدرت نرم از سوی دشمن به حساب می آیند دشمنان اسلام درصددند تا این صاحب نظران کشور را علیه فرهنگ و ارزش های کشورمان متحول نمایند و راه خویش را برای نفوذ فرهنگ مغایر با دین در بین جوانان مملکت باز نمایند با توجه به اهمیت مطالب فوق، این پژوهش به بررسی نحوه عملکرد و نقش بسیج اساتید در مقابله با راهبرد قدرت نرم در استان لرستان پرداخته است. عبدالملکی، احمدوند (۱۳۹۲) در مقاله ای با «عنوان نقش بسیج سازندگی در امنیت پایدار» بر این موضوع تاکید نمودند که توسعه اقتصادی و اجتماعی ناموزون، شکاف و میزان بهره مندی اقتصادی مرکز- پیرامون، عوارض ناگواری بر زندگی اجتماعی، امنیت اقتصادی، مناطق محروم و دورافتاده داشته و دارد. بر همین اساس و در راستای کمک به رفع عقب ماندگی های این مناطق، ایده و طرح بسیج سازندگی به عنوان یکی از راهبردهای محرومیت زدایی در مناطق محروم از سوی مقام معظم رهبری بیان شده است که از سه جنبه: کمک به توزیع عادلانه امکانات در مناطق محروم و جلب مشارکت، هدایت نیروی جوانان و خدمات داوطلبانه عمومی و در نهایت تأثیر بر توسعه زیرساخت های امنیت پایدار، قابل بررسی و تحلیل است. حبی، محمدباقر (۱۳۹۳) در مقاله ای با عنوان «زمینه های قدرت نرم و نقش های پیشگیرانه و مقابله ای بسیج» چنین می نویسد: این تحقیق با هدف زمینه های قدرت نرم و نقش های

پیشگیرانه و مقابله‌ای بسیج نسبت به آن با تأکید بر مؤلفه‌های قدرت نرم شکل گرفت و به این سؤال‌ها که زمینه‌های قدرت نرم چیست و نقش بسیج در پیشگیری و مقابله با قدرت نرم کدام است، می‌پردازد. یافته‌ها نشان می‌دهد که زمینه‌های قدرت نرم به ترتیب اهمیت، عبارتند از مشکلات و چالش‌های: ۱- اقتصادی ۲- روا نشناختی ۳- فرهنگی ۴- خانوادگی؛ نقش‌های پیشگیرانه و مقابله‌ای بسیج نیز به ترتیب اهمیت، عبارتند از: ۱۰- توانمندسازی ۲- افزایش باورهاها، اعتقادی و معنوی ۳- به‌کارگیری توان امنیتی و انتظامی. (خرمشاد، متقی، ۱۳۹۵) در مقاله نقش انقلاب اسلامی در تقویت قدرت هوشمند جمهوری اسلامی ایران به این موضوع اشاره می‌نمایند که: در هنگامه انقلاب اسلامی دو قطب جهانی آمریکا و شوروی به عنوان دو نیروی ژئوپلیتیکی آن زمان شناخته می‌شدند و مبادلات و معادلات منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای با ارجاع به یکی از این دو نیروی متخاصم، مشخص می‌شدند. غلظت سنگین قدرت سخت افزاری و اتکای بیش از حد بر نیروهای مادی، از جمله شاخص‌های ژئوپلیتیکی آمریکا و شوروی در دوران جنگ سرد بود. رخداد انقلاب اسلامی با چارچوب اندیشگی- راهبردی شیعه‌ی سیاسی، این شاخص را دگرگون کرد و نوع جدید از قدرت را که می‌توان از آن با عنوان قدرت هوشمند یاد کرد، به منصفی ظهور گذاشت. امروزه، توان ترکیبی قدرت هوشمند از بن‌مایه‌های بایسته در سیاست نوین جهانی به شمار می‌آید. این توان ترکیبی در امتزاج قدرت نرم و سخت به دست می‌آید. در واقع، قدرت هوشمند پاسخی هوشمندانه به ناکارآمدی بن‌مایه‌های قدرت نرم و سخت و ترکیب این دو نوع قدرت، به شیوه‌ای است که منجر به هم‌افزایی و برآیند آنها گردد. نجفی، (۱۳۹۴) در مقاله‌ای با عنوان: نقش بسیج اساتید دانشگاه‌های ایران در مقابله با قدرت نرم، می‌نویسد که تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که بسیج اساتید دانشگاه‌های ایران نقش مهمی در مقابله با قدرت نرم دارند. علاوه بر این نتایج تحقیق نشان داد نقش بسیج اساتید در افزایش آگاهی سیاسی دانشجویان، افزایش ولایت‌پذیری و تقویت هویت ملی و دینی دانشجویان این دانشگاه برجسته است. علاوه بر این، اساتید بسیجی دانشگاه‌های ایران در جذب، سازماندهی و به‌کارگیری افسران جوان مقابله با قدرت نرم نقش مؤثری دارند. قدرت نرم، جنگی خاموش است که مرحله آماده‌سازی آن با حداکثر پنهان‌کاری و عادی‌سازی در قالب فعالیت‌های معمول اجتماعی انجام می‌شود. بنابراین بخش مهمی از کار آماده‌سازی برای مقابله با قدرت نرم را آمادگی فکری و پارادایمی تشکیل می‌دهد که اساتید بسیجی نقش مهمی در این فرآیند ایفا می‌کنند.

۳. فرهنگ و قدرت نرم

فرهنگ ۱ و مناسبات فرهنگی از جمله مباحث مهم در شناخت پدیده‌های سیاسی و اجتماعی می‌باشد. به طوری که می‌توان گفت فرهنگ، عنصر اساسی در شکل‌گیری قدرت نرم است. زمانی که در درون یک جامعه مثل جامعه ایرانی پایداری به قانون، حفظ ارزش‌ها و هنجارهای دینی- ملی، تداوم و اصالت بخشی به هویت ملی و نظم و انضباط به عنوان ویژگی مثبت فرهنگی مثبت مورد توجه واقع می‌شوند، اثرات انکارناپذیری بر نسل‌های آینده خواهند داشت. بنابراین قدرت نرم ارتباط عمیقی و وسیعی با فرهنگ عمومی پیدا می‌کند. قدرت نرم یک سیستم تغییرپذیر بزرگ است و تغییر آن به حرکت دیالکتیکی عناصر گوناگون آن بستگی دارد. استراتژی ملی، اخلاق ملی، قدرت دیپلماتیک، قدرت آموزشی و فرهنگی و کیفیت حکومت بر خلاف ملیت به زمان کوتاه‌تری جهت صورت بندی و توسعه نیاز دارد. بنابراین عدم قطعیت و تغییرپذیری آن‌ها بیشتر است (کتابی و دیگران، ۱۳۹۱: ۱۱۱). در این میان نقش فرهنگ بسیار مهم و حیاتی است. تا زمانی که عناصر قوی فرهنگی در نزد بازیگر (الف) وجود نداشته باشد، سایر بازیگران به سوی آن جذب نخواهند شد، هرچند در این رابطه از ابزارها و شیوه‌های مؤثری نیز بهره‌برد. قدرت نرم یک فرایند طولانی و دیربازده است؛ به این دلیل که خاصیت فرایندی آن، نیازمند صرف زمان طولانی است. ایجاد، اثرگذاری، جذب و تغییر نگرش دیگران نسبت به خود، نیازمند بهره‌گیری از روش‌های مؤثر و صرف زمان طولانی است که در نهایت بتواند

¹ . Culture

کارآیی مؤثری داشته باشد. بنابراین ابزارهای فرهنگی بیشتر با ادراکات درازمدت و بنیادین در جوامع مختلف سروکار دارند (Giboa, 2001; 4). از این جهت، فرهنگ همانند یک کل تجزیه ناپذیر، هم عامل افزایش قدرت در عرصه بین‌المللی است و هم ابزار تحقق و مدیریت روابط بین دولت‌ها و سایر نهادهای بین‌المللی است. بنابراین، دولت‌ها برای بقا و تأمین منافع ملی خود می‌توانند ضمن شناسایی و تقویت عناصر فرهنگی، گسترش مرزهای فرهنگی را در نگرش سیاست خارجی و بین‌المللی خود نیز مورد توجه قرار دهند (جمشیدی، نقدی، ۱۳۹۶: ۱۴). در دوره معاصر، نظریه پردازی و تحلیل انتقادی درباره فرهنگ، تمدن و فرآورده‌های فرهنگی آن از چشم‌اندازهای گوناگون، ادبیات گسترده‌ای را به وجود آورده است که عواملی چون مهاجرت‌های گسترده و ارتباطات فرهنگی، آمیختگی فرهنگ با سیاست، اقتصاد، گسترش شبکه‌های ارتباطی و ماهواره‌ای با نقش رسانه‌ها در ترویج فرآورده‌های فرهنگی و ظهور اشکال مختلف فرهنگ ضرورت مطالعات فرهنگی را مضاعف نمود، تا جایی که گسترش موج جهانی شدن فرهنگ، مقاومت‌هایی را از سوی خرده فرهنگ‌ها به همراه داشت. این مهم موجب شد رابطه میان فرهنگ و حوزه‌های مختلف از جمله قدرت و سیاست، در سطح بین‌الملل هویدا شده و در کانون توجه محققان روابط بین‌الملل و سیاست بین‌الملل قرار گیرد (امجدیان، اسلام‌پناه، ۱۳۹۵: ۳). سنگ بنای اصلی و ضروری قدرت نرم، فرهنگ به عنوان یک دستاورد تاریخی می‌باشد. فرهنگ و نقش تعیین کننده آن می‌تواند یک ابزار قدرت باشد. در سیاست بین‌المللی منابعی که قدرت نرم ایجاد می‌کنند از ارزش‌های یک سازمان یا یک کشور که در فرهنگش اعمال می‌کند، برای مثال از طریق اعمال و سیاست‌های داخلی و روشی که در روابطش با دیگر کشورها رفتار می‌کند، ناشی می‌شود (مسعودنیا و دیگران، ۱۳۹۳: ۴۳). به این دلیل که قدرت نرم توانایی به دست آوردن خواسته‌ها از طریق مجذوب کردن است. این کار از طریق جذابیت‌های فرهنگی، ایده‌های سیاسی و سیاست‌ها صورت می‌گیرد. زمانی که سیاست‌ها در چشم دیگران مشروعیت دارد، قدرت نرم تقویت شده است. در واقع، زمانی که دیگران وادار می‌شوند تا ایده‌ها و خواسته‌هایی به جز خواسته‌های خود را بپذیرند، بدون اینکه هزینه زیادی (امتیاز و اجبار) برای این وادارسازی از سوی دیگران هدف شده باشد، در این صورت از قدرت نرم استفاده شده است (گلشن‌پژوه، ۱۳۸۷: ۲۲). به علاوه، فرهنگ به دلیل آنکه با خصوصیات، باورها، نگرش‌ها، ارزش‌ها، باورها و هنجارهای جوامع سروکار دارد، می‌تواند نقش مؤثری در تولید قدرت نرم ایفا کند. در مجموع، مهم‌ترین ویژگی قدرت نرم، مردمی بودن آن است. به عبارت دیگر، قدرت نرم، زمانی می‌تواند تولید گفتمان سازگاری با افکار عمومی نماید که مستلزم قدرت سخت نباشد و بتواند به دور از محدودیت‌های قدرت سخت، در شرایط و فضای آزاد، تولید گفتمان محلی، منطقه‌ای و فراملی نماید و با سهولت، پیام خود را به افکار عمومی جهانیان برساند (عیوضی و پارسا، ۱۳۹۲: ۱۰۳). مهم‌ترین مساله در ارتباط با فرهنگ و پذیرش قدرت نرم در افکار عمومی یک جامعه، عدم تعهد و شناخت مردم نسبت به گذشته تاریخی، هویت ملی و دینی آنان می‌باشد زیرا بخش زیادی از اثرات قدرت نرم ناشی از عدم شناخت عمیق و راهبردی نسبت به داشته‌های فرهنگی و بکارگیری آنها می‌باشد.

۴. تهدیدات قدرت نرم

وقتی صحبت از قدرت نرم می‌نماییم طبیعی است که تعریف قدرت نرم به مفهومی مثل اعمال اراده یک فرهنگ یا بازیگران بین‌المللی بر علیه یک فرهنگ یا بازیگران دیگران اشاره دارد. بنابراین قدرت نرم هم تهدید و اجبار است و هم اینکه در برگیرنده نوعی سلطه علیرغم میل کسانی است که بر آنها تحمیل می‌شود. اما قدرت نرم چون با جاذبه‌ها و روش‌های تبلیغاتی انجام می‌گیرد بنابراین بدون جنگ و خشونت بر یک ملت دیگر اعمال می‌گردد. قدرت نرم برخلاف قدرت سخت که دارای بعد نظامی و خشونت آمیز می‌باشد، با سیاست‌های فرهنگی و تغییر در اذهان عمومی همراه است. امروزه گسترش قدرت نرم به عنوان مقوله‌ای مهم و مؤثر در عرصه سیاست جهانی، مفاهیم جانبی به همراه آورده

است. به طوری که می‌توان گفت همراه با قدرت نرم، از جنگ نرم^۱، تهدید نرم^۲، انقلاب نرم^۳ و مواردی مشابه در مقالات و کتب متعدد اشاره شده است. با این حال یکی از مهم‌ترین مفاهیمی که با قدرت نرم سروکار دارد، تهدید نرم و متعلقات آن است. تهدید نرم مجموعه اقداماتی است که باعث دگرگونی هویت فرهنگی و الگوهای رفتاری مورد قبول یک نظام سیاسی می‌شود. تهدید نرم نوعی سلطه در ابعاد سیاست، اقتصاد، اجتماع و فرهنگ است که از طریق استحاله الگوهای رفتاری در این حوزه‌ها، ایجاد شده و نمادها و الگوهای نظام سلطه جایگزین آن می‌گردد. با این نگرش، تمامی تحولاتی که موجب شود تا اهداف و ارزش‌های حیاتی یک نظام سیاسی به خطر افتد، یا باعث ایجاد تغییر و دگرگونی اساسی در عوامل تعیین‌کننده هویت ملی و دینی یک کشور شود، تهدید نرم به شمار می‌آید (سنجابی‌شیرازی، ۱۳۸۹: ۱۲۲). البته نا گفته نماند که موضوع تهدید نرم فقط مختص بازیگران رسمی دولتی نمی‌باشد بلکه به سایر بازیگران و موسسات غیر دولتی نیز در محیط بین‌المللی نیز اشاره دارد. وجود بازیگران متعدد دولتی و غیردولتی در عرصه‌های قدرت نرم باعث شکل‌گیری تهدید نرم نیز شده است. از این منظر، قدرت نرم در حال حاضر نمایانگر نوعی فرا-قدرت محسوب می‌شود. فرا-قدرت به این معنا که شرایط قدرت نه به طور بسته، بلکه در تعامل با دیگران شکل می‌گیرد و از این رو نیازمند بازیگران دیگری هستیم (Gillarott, 2011: 11). به هر حال، تهدید نرم را می‌توان روشی دانست که الگوهای رفتاری یک ملت یا هویت فرهنگی و نظام سیاسی آن کشور را به گونه‌ای در معرض خطر قرار دهند و بیم آن رود که در آنها تغییر ماهوی و اساسی صورت پذیرد. پیچیده‌ترین و مهم‌ترین مؤلفه امنیت ملی هر کشور، امنیت نرم است. برای یک حکومت مردمی و دینی که مؤلفه‌های نرم افزاری امنیت در آن جایگاهی والاتر دارد، این امر اهمیت بیشتری خواهد داشت و طبیعی است که هرچه این تحولات مبانی فکری و اعتقادی دیگران را بیشتر به چالش بکشد، تهدیدات بیشتری نیز متوجه آن خواهد بود. بنابراین، این تهدید نرم در پی ایجاد فرهنگی-سیاسی در جامعه‌ای برای دستیابی به اهداف و اغراض خود است (سبحانی‌فر و دیگران، ۱۳۹۴: ۲۲۲). میان قدرت نرم و تهدیدات نرم همانندی‌هایی نیز دیده می‌شود. به طوری که می‌توان گفت در فضای گسترش رسانه‌ها و با اهمیت شدن قدرت نرم، ابزارهای موجد قدرت نرم می‌تواند نوعی تهدید نرم نیز پدید بیاورد. به طوری که در پاره‌ای مواقع نبردهای رسانه‌ای سهمگینی میان دولت‌ها نیز دیده می‌شود. از این‌رو همانند قدرت نرم، تغییرات حاصل از تهدیدات نرم: درونی، آرام، ذهنی و تدریجی است.

۴-۱. قدرت نرم و مراکز علمی

در جامعه ایران در طول سالهای متمادی نقش و تاثیر حوزه و طلاب علوم دینی بدلیل ارتباط با بطن و ریشه فرهنگ عمومی جامعه از اعتبار بالایی برخوردار بوده است. بنابراین کاملاً مشخص است که مرکز علوم دینی و علوم دانشگاهی از جمله کانون‌های تهدید قدرت نرم دشمنان انقلاب اسلامی ایران باشد. مقام معظم رهبری در این زمینه می‌فرماید: «دشمنان اسلام از مقابله با نظامی که منافع نامشروع استکبار را در منطقه برهم زده است، دست نخواهند کشید و با آن آشتی نخواهند کرد. تجربه‌های شکست‌خورده آنان سبب شده است که روش‌های خود را در مقابله با ملت ایران پیچیده‌تر کنند و امروز به این نتیجه رسیده‌اند که برای زدن و کوبیدن انقلاب، باید به سراغ حوزه‌های علمیه و دانشگاه‌ها و یا یک فرد معمم بروند، تا بلکه از طریق آنها به هدف خود برسند، اما توطئه‌گران از بیداری حوزه و دانشگاه و هوشیاری بزرگان این کشور غافل بودند. (بیانات در اجتماع بزرگ نیروی مقاومت بسیج مردمی به مناسبت سالروز تشکیل بسیج: ۱۳۷۶/۹/۵) بنابراین نقش محوری حوزه و دانشگاه بدلیل تربیت نیروی متخصص و کاردان در آینده انقلاب اسلامی مهم می‌باشد. زیرا با نفوذ به مرکز علمی و تغییر جاذبه‌های واقعی و ایجاد نیازهای کاذب و دروغین از یکسو زمینه انحراف در خواص علمی، فرهنگی و سیاسی فراهم می‌گردد و از سوی دیگر این انحراف به مخاطبین

^۱ . Soft War

^۲ . Soft Treat

^۳ . Soft Revolution

حوزوی و دانشجویان منتقل می گردد و در نتیجه مرور زمان لایه ها و اقشار اجتماعی جامعه از از آن در مراودات و مکالمات و تحلیل های شخصی و سازمانی خود استفاده می نمایند. مهمترین کارکرد فرهنگ بسیجی در این مراکز مقابله و مقاومت با تهدیدات نرم و تقویت و ارائه راهکارهای جدید و نوآورانه در جهت کمرنگ نمودن این اهداف دشمنان انقلاب اسلامی می باشد. تهدیدات قدرت نرم از طریق حقارت و تخریب فرهنگی کشورهای دیگر بصورت آرام و تدریجی شکل می گیرد. آیت الله خامنه ای در ارتباط با فرهنگ غربی و تحمیل آن بر سایر کشورها بر این عقیده اند که: من تحمیل فرهنگ غرب بر سایر ملت ها و کوچک شمردن فرهنگ های مستقل را یک خشونت خاموش و بسیار زبان بار تلقی می کنم. تحقیر فرهنگ های غنی و اهانت به محترم ترین بخش های آنها در حالی صورت میگیرد که فرهنگ جایگزین، به هیچ وجه از ظرفیت جانشینی برخوردار نیست. به طور مثال، دو عنصر «پرخاشگری» و «بی بندوباری اخلاقی» که متأسفانه به مؤلفه های اصلی فرهنگ غربی تبدیل شده است، مقبولیت و جایگاه آن را حتی در خاستگاهش تنزل داده است (بیانات رهبری، ۱۳۹۴/۱۰/۸). بنابراین از دیدگاه ایشان فرهنگ غربی هم دارای خشونت پنهان و آشکار است و هم اینکه رشد و گسترش آن در جوامع غربی منجر به بی بند و باری در آنها شده است و در سایر کشورها هم با الگو قرار گرفتن از چنین فرهنگی می تواند منجر به چنان آثار و پیامد هایی گردد. بنابراین فرهنگ همان ویژگی های معنوی و معنویت گرایی در درون ساختار اجتماعی یک جامعه است که برای رشد فضایل اخلاق فردی و اجتماعی بسیار مهم می باشد. آیت الله خامنه ای در بخشی دیگر از بیاناتشان اشاره می نمایند که: علاوه بر این، تمدن نوین اسلامی تمدنی رو به جلو و سازنده است. این گونه نیست که با کنار گذاشتن معنویت و اخلاق، تمدنی بر پایه مادیات بنا نهد. رهبر معظم انقلاب اسلامی، شالوده چنین تمدنی را بر مبنای نگاه آینده نگرانه پی یزی می کند. به بیان ایشان: «تحوّل باید رو به جلو باشد، این رو به عقب رفتن بود. ملت ها اگر چنانچه هویت خودشان را از دست بدهند، داشته های معنوی خودشان را از دست بدهند، در واقع یک مرگ تمدنی برای آنها به حساب می آید؛ این یک مرگ تمدنی است، کما اینکه برای کشور ما هم متأسفانه همین جور هم بود؛ یعنی در بحث های علمی، بحث های اجتماعی، بحث های دانشگاهی، کار را به جایی رساندند که مثلاً حرف یک دانشمند غربی به عنوان قول شمرده می شود؛ بحث که می کنند، [میگویند] فلان دانشمند غربی این جوری گفته؛ وقتی او این جوری گفته، پس دیگر بحث تمام است» (بیانات رهبری در سی و یکمین سالگرد رحلت امام خمینی، ۱۳۹۹/۳/۱۴). بنابراین در حوزه قدرت نرم و تهدیدات ناشی از آن دشمن بدنبال اینست که مرجعیت علمی را از کشور ایران گرفته و بجای آن علوم و فرهنگ غربی را جایگزین نماید و از این طریق خودباختگی فرهنگی را در بطن تفکرات القای نماید.

۴-۲. قدرت نرم و تمدن نوین اسلامی

موضوع تمدن سازی و تاکید بر لزوم تمدن نوین اسلامی در عصر جهانی شدن مکاتب و ایسم های متفاوت، از جمله چالش برانگیزترین مباحثی می باشد که دشمنان انقلاب اسلامی به دنبال انحراف در فکر و راهبردهای آن می باشند. تمدن نوین اسلامی به عنوان یک الگو، نه امری تحمیلی و نه برخلاف الگوی تمدنی غرب به وسیله زور و تجاوز به سایر ملت ها بدست می آید. آنچه از تمدن نوین اسلامی برداشت می شود آن است که بتواند روح حاکمیت الهی به همه جهانیان عرضه دارد و زمینه را برای صلح و برقراری عدالت جهانی برقرار سازد. به بیان رهبری که در راستای گفتمان انقلاب اسلامی چنین می فرمایند: «دنایای اسلام امروز وظیفه دارد مثل خود اسلام و مثل خود پیغمبر، روحی در این دنیا بدمد، فضای جدیدی ایجاد کند، راه تازه ای را باز کند. ما به این پدیده ای که در انتظار آن هستیم می گوئیم تمدن نوین اسلامی. ما باید دنبال تمدن نوین اسلامی باشیم برای بشریت؛ این تفاوت اساسی دارد با آنچه قدرت ها درباره ی بشریت فکر می کنند و عمل می کنند؛ این به معنای تصرف سرزمین ها نیست؛ این به معنای تجاوز به حقوق ملت ها نیست؛ این به معنای تحمیل اخلاق و فرهنگ خود بر دیگر ملت ها نیست؛ این به معنای عرضه کردن هدیه ی الهی به ملت ها است، تا ملت ها با اختیار خود، با انتخاب خود، با تشخیص خود راه درست را انتخاب کنند. راهی که

امروز قدرت های جهان ملت‌ها را به آن راه کشانده‌اند، راه غلط و راه گمراهی است. این وظیفه‌ی امروز ما است» (بیانات رهبری در کنفرانس وحدت اسلامی، ۱۳۹۴/۱۰/۸). بر همین اساس، عزت و کرامت انسانی و عدالت نیز در گفتمان انقلاب اسلامی و آراء رهبر معظم انقلاب اسلامی به هم پیوند خورده است. از نظر ایشان: «جامعه‌ی عادل، برخوردار از عدالت، جامعه‌ی آزاد، جامعه‌ی که مردم در آن، در اداره‌ی کشور، در آینده‌ی خود، در پیشرفت خود دارای نقش هستند، دارای تأثیرند، جامعه‌ای دارای عزت ملی و استغنا‌ی ملی، جامعه‌ای برخوردار از رفاه و مبرای از فقر و گرسنگی، جامعه‌ای دارای پیشرفت های همه‌جانبه - پیشرفت علمی، پیشرفت اقتصادی، پیشرفت سیاسی - و بالاخره جامعه‌ای بدون سکون، بدون رکود، بدون توقف و در حال پیشروی دائم؛ این آن جامعه‌ای است که ما دنبالش هستیم. البته این جامعه تحقق پیدا نکرده، ولی ما دنبال این هستیم که این جامعه تحقق پیدا کند» (بیانات مقام معظم رهبری در دیدار دانشجویان کرمانشاه، ۱۳۹۰/۰۷/۲۴). هدف از شکل گیری تمدن نوین اسلامی را چنین تشریح می کند: «جوانان عزیز! با پراگیزه از انقلاب خود حراست کنید و آن را به آرمان ایجاد تمدن نوین اسلامی و آمادگی برای طلوع خورشید ولایت عظمی ارواحنا فدا، نزدیک کنید» (آیت الله خامنه ای، بیانیه گام دوم انقلاب، ۱۳۹۷/۱۱/۲۲). تمدن نوین اسلامی به دنبال تحقق جامعه جدیدی بر محوریت احکام مترقی اسلام است. بنابراین طرح نوینی برای اداره جامعه، نظام سیاسی و مدیران آن و همچنین مردم جامعه اسلامی است. رهبر معظم انقلاب در این باره می فرماید: «آن هدف عبارت است از: تبدیل کشور ایران به کشوری پیشرفته، قدرتمند، شریف در مقابل لثیم و پلید که بعضی از کشورها و بعضی از قدرتها هستند - صاحب حرف نو در مسائل بشری و در مسائل بین‌المللی. ایران کشوری باشد که در زمینه مسائل بشری و مسائل حیات بشر سخن نو داشته باشد، حرف نو ارائه بدهد؛ چون وضع بشریت که وضع خوبی نیست (بیانات رهبری در دیدار با نخبگان علمی جوان، ۱۳۹۵/۰۷/۲۸) در مقابل این وضع نامطلوب، الگوی مبتنی بر معنویت و دوستی میان ملت های جهان است که آینده بشری را بر پایه معنویت بنا می نهد. به تعبیر رهبری انقلاب: «ما می توانیم تمدن نوین اسلامی را برپا کنیم و دنیایی بسازیم که سرشار باشد از معنویت و با کمک معنویت و هدایت معنویت راه برود» (بیانات رهبری در دیدار با اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی، ۱۳۹۲/۹/۱۹).

۴-۳. قدرت نرم مردمسالاری دینی

مردمسالاری دینی از ابداعات انقلاب اسلامی ایران می باشد که بعد از گذشت چند دهه از عمر انقلاب اسلامی، دشمنان به دنبال تشکیک اذهان عمومی و کاهش مشارکت سیاسی مردم می باشند. در ابتدا باید اشاره نماییم که وجه متفاوت تمدن غربی با انقلاب اسلامی ایران، جدایی دین از سیاست است. این جدایی در عرصه سیاسی و فلسفی تحت عنوان سکولاریسم مطرح شده است. بکارگیری اولیه این واژه را می توان به اواخر قرن سوم بر گرداند که برای وصف آن دسته از روحانیان به کار می رفت که گوشه نشینی رهبانی را به سمت زندگی در دنیا ترک می گفتند. آنان روحانی عرفی در مقابل رهبانی شناخته می شدند. این اصطلاح در همان زمان برای تفکیک دادگاه های عرف از دادگاه های کلیسایی نیز کاربرد داشته است. (شجاعی زند، ۱۳۸۰، ۲۰۸) رویکرد دین به عرصه های مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، رویکردی همه جانبه و سازنده است. این گونه نیست که دین با توجه به الگوهای سکولار و غربی در حاشیه باشد و نقشی در ساختن اجتماع نداشته باشد. بر همین مبنا آیت الله خامنه ای بیان می کنند: «یک تحول دیگری که امام خمینی (ره) به وجود آورد، تحول در نگاه به دین بود؛ مردم، دین را فقط وسیله ای برای مسائل شخصی، مسائل عبادی، حداکثر احوال شخصی می دانستند، فقط برای همین مسئله نماز و روزه و فرض کنید که وظایف مالی و ازدواج و طلاق؛ در همین حدود؛ دین را، وظیفه‌ی دین و مسئولیت دین و رسالت دین را محدود به این چیزها می دانستند. امام برای دین، رسالت نظام سازی و تمدن سازی و جامعه سازی و انسان سازی و مانند اینها تعریف کرد؛ مردم نگاه شان به دین بکلی متحول شد» (بیانات رهبری در سی و یکمین سالگرد رحلت امام خمینی (ره)، ۱۳۹۹/۳/۱۴). بی دلیل نیست که گفته می شود، الگوی انقلاب اسلامی، الگویی مبتنی بر تفکر

سیاست ما عین دیانت ما و دیانت ما عین سیاست ما می باشد. به طور مشخص، مدل جمهوری اسلامی در کلام آیت الله خامنه ای که با عنوان مردمسالاری دینی مطرح می شود، دارای شاخصه هایی نظیر: فضیلت محوری، هدایت محوری، حاکمیت الهی، ایمان دینی، انتخاب مردمی، آرمان گرایی، تکلیف محوری، شایسته سالاری، قانون مداری، رضایت معنوی و غیره می باشد (مهاجرنیا، ۱۳۸۹: ۵۵۹-۵۵۶). آیت الله خامنه ای بیان می کنند که: «تصور نشود که فکر گرایش به معنویت یک امر قدیمی و ارتجاعی و به قول آقایان دُمده شده و مانند این حرفها است؛ نخیر، امروز دنیا به خاطر خلأ معنوی در تلاطم است و این را قبول دارند؛ این را دارند میگویند، تکرار می کنند؛ منتها از کجا معنویت بیاورند؟ معنویت را که نمی شود مثل آمپول تزریق کرد به ملت؛ ندارند، گرفتارند و البته گرفتار تر هم خواهند شد. اینکه ما آمدیم یک مردمسالاری همراه با دین، همراه با معنویت به وجود آوردیم، به معنای واقعی کلمه مردم سالاری است؛ در جاهای دیگر، مردمسالاری در واقع حزبسالاری است. در غرب حزب هم به معنای یک مجموعه و شبکه‌ی منتشره در مردم نیست؛ نه در آمریکا، نه در انگلیس، نه در جاهای دیگر. این را توجه داشته باشید. در کشورهای غربی حزب یک کلوپ است؛ یک کلوپ سیاسی است، یک باشگاه است که یک مجموعه‌ای از نخبگان آنجا جمع میشوند با شعارهایی، با سرمایه‌دارهایی، با مانند اینهایی، می توانند مردم را با تبلیغات، در انتخابات جذب کنند؛ مردمسالاری به معنای واقعی نیست، اینجا -در کشور ما- مردمسالاری به معنای واقعی کلمه است، در عین حال با دین و با اسلام همراه است (بیانات رهبری در دیدار با اساتید دانشگاه ها، ۱۳۹۵/۳/۲۹). با توجه به این حقیقت که عامل یا عوامل شیوع سکولاریسم در مغرب زمین به هیچ وجه با مکتب اسلام سازگار نیست، دامن زدن به ترویج این طرز تفکر، هیچگونه جنبه علمی و واقعگرایی ندارد و از این رو باید عوامل اصلی این واقعیت را در امور دیگر جستجو کرد (جعفری، ۱۳۷۸: ۲۵۰). الگوی انقلاب اسلام ایران در تقابل با الگوی سکولاریسم و حتی طرحی برای به چالش کشیدن تمدن نوین غربی است. بر همین اساس، فکر مردمسالاری همراه با معنویت و دین یک فکر نو در دنیای امروز است. امروز تفکر بسیجی با تاکید بر مردمسالاری دینی و تقویت آن در جهت مشارکت واقعی و اصیل می تواند با مکاتب سکولاریزم غربی و ضددینی به چالش بر خیزد و با محوریت جمهوری و اسلامیت از یکسو به تقویت مبانی دینی و از سوی دیگر به حمایت مردمی توجه داشته باشد. آیت الله خامنه ای در ارتباط با مردمسالاری دینی به این موضوع اشاره می نمایند که: «ما البته یک مسئله‌ی دیگر هم داریم؛ ایران اسلامی علاوه بر کشورهای دیگر یک مسئله‌ی دیگر هم دارد و آن، این است که ما یک سخن نو را در مباحثات جهانی وارد کرده‌ایم؛ مردمسالاری دینی، مردمسالاری اسلامی؛ این یک حرف نویی است؛ این را ما در مباحثات سیاسی دنیا، در ادبیات سیاسی دنیا وارد کرده‌ایم؛ این علی الظاهر یک کلمه حرف است اما باطنش چیست؟ باطنش همین چیزی است که دشمنی و خصومت قدرت های درجه‌ی یک دنیا را علیه این ادبیات، علیه این واژه، علیه این حقیقت، علیه این پدیده برمی‌انگیزد؛ یعنی این حرکت در جمهوری اسلامی توانسته جدول تنظیم شده نظام سلطه را به هم بریزد. نظام سلطه یک جدول مشخصی برای اداره‌ی دنیا تنظیم کرده بود. نظام سلطه را بارها بنده معنا کرده‌ام؛ یعنی تقسیم دنیا به سلطه‌گر و سلطه‌پذیر؛ حد وسط ندارد. یک عده‌ای حتماً سلطه‌گر باید باشند، یک عده‌ای حتماً سلطه‌پذیر؛ این نظام سلطه است. یک جدولی برای دنیا معین کرده بودند؛ یک روز به شکل استعمار، یک روز به شکل استعمار نو، یک روز دیگر هم استعمار پسا نو، بعد از استعمار نو. یک سیاستی، یک جدول منظمی را برای دنیا تنظیم کردند؛ این حرف نو جمهوری اسلامی آمده این جدول را به هم ریخته؛ تنظیم این جدول را به هم زده؛ لذا با آن مواجهند، با آن مقابلند. (بیانات رهبری در دیدار نمایندگان مجلس شورای اسلامی ۱۴۰۱/۳/۴) حکومت از دیدگاه نگرش اسلامی، برخاسته از طبقاتی و سلطه‌گری فردی یا گروهی نیست، بلکه تبلور آرمان سیاسی ملتی هم کیش و هم فکر است که به خود سازمان می دهد تا در روند تحول فکری و عقیدتی راه خود را به سوی هدف نهایی (حرکت به سوی الله) بگشاید. ملت ما که در جریان تکامل انقلابی خود از غبارهای طاغوتی زدوده شد و از آمیزه های فکری بیگانه خود را پاک نمود و به مواضع فکری و جهانبینی اصیل اسلامی بازگشت اکنون بر آن است که با موازین اسلامی جامعه نمونه خود را بنا کند. بر چنین پایه ای، رسالت قانون اساسی این است که زمینه های اعتقادی نهضت را عینیت بخشد و شرایطی را به وجود آورد که در آن انسان با ارزش های والا و جهانشمول اسلامی پرورش یابد.

نتیجه گیری

امروز عوامل ذهنی و عینی تهدید زا در حوزه جمهوری اسلامی ایران بیش از هر زمان دیگری نیاز به شناسایی و آسیب شناسی دارد. این آسیب شناسی هم نیاز به جامعیت و اشرافیت در حوزه فرهنگی و سیاسی دارد و هم اینکه نیاز به یک نگرش و تخصص وفادار و پایدار به انقلاب اسلامی دارد. وضعیت جنگ ترکیبی و استفاده دشمنان از همه عوامل برای تضعیف و ناکارآمدی در افکار عمومی نیازمند یک تفکر بسیجی است که در عین مقاومت در برابر این توطئه ها بتواند به رشد و توسعه همه جانبه توجه داشته باشد. باید اشاره نماییم که این تفکر و نگرش بسیجی هم در حوزه قانونگذاری و هم در حوزه اجرایی می بایست کاملاً به روز باشد و همزمان و همراه با تحولات اجتماعی بتواند به حفظ دستاوردهای انقلاب اسلامی از تحجر و انحراف در اصول و مبانی انقلاب اسلامی جلوگیری نماید. نیرویی که دارای انگیزه، پشتکار، علم گرایی، تخصص و تعهد می باشد و برای حفظ آرمان ها و ارزش های انقلاب اسلامی با مدیریت جهادی و خستگی ناپذیر حرکت موثر داشته باشد. بنابراین انقلاب اسلامی با دو عنصر اسلام و مردم و تاکید بر پیشرفت و هویت ملی و مذهبی بدنبال اینست که الگوی مطرح شده را به کمال و بهینه شدن برسد و این امر محقق نمی شود مگر اینکه نیروهای وفادار و متعهد در چارچوب و تراز انقلاب اسلامی را تربیت و پرورش دهد.

منابع

۱. امجدیان، فرامرز، اسلام پناه، مریم (۱۳۹۵)، نقش دیپلماسی فرهنگی در سیاست خارجی با تأکید بر جهانی شدن فرهنگ، **پنجمین کنفرانس الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت؛ الگوی پایه پیشرفت؛ بیست و نهم و سیام اردیبهشت ماه ۹۵**.
۲. بیانیه گام دوم خطاب به ملت ایران؛ ۱۳۹۷/۱۱/۲۲. قابل بازیابی در سایت زیر: <https://farsi.khamenei.ir/message-content?id=41673>
- بیانات رهبری در سی و یکمین سالگرد رحلت امام خمینی (ره)، ۱۳۹۹/۳/۱۴؛ <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=45814>.
۴. بیانات رهبری در دیدار مسؤولان نظام و میهمانان کنفرانس اسلامی، ۱۳۹۴/۱۰/۸؛ قابل بازیابی در سایت زیر: <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=31770>
۵. بیانات رهبری در دیدار با نخبگان علمی جوان، ۱۳۹۵/۰۷/۲۸؛ قابل بازیابی در سایت به آدرس: <https://farsi.khamenei.ir/newspart-index?tid=2634>
۶. بیانات رهبری در دیدار با اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی، ۱۳۹۲/۹/۱۹؛ قابل بازیابی در سایت به آدرس زیر: <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=24721>
۷. بیانات مقام معظم رهبری در دیدار دانشجویان کرمانشاه، ۱۳۹۰/۰۷/۲۴؛ قابل بازیابی در سایت به آدرس زیر: <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=17597>.
۸. جمشیدی، محمدحسین، نقدی، فرزانه (۱۳۹۶)، فرهنگ به مثابه قدرت در روابط بین الملل؛ قدرت فرهنگ در برابر فرهنگ قدرت، فصلنامه سیاست جهانی، دوره ششم، شماره اول، بهار ۹۶.

۹. حاجانی، ابراهیم و ایرانشاهی، حامد (۱۳۹۳) «درآمدی بر دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران»، تهران: انتشارات موسسه ابرار معاصر تهران.
۱۰. حبیبی، محمد باقر، مالمیر، مرتضی. حبیبی، زهرا (۱۳۹۳) زمینه های جنگ نرم و نقشهای پیشگیرانه و مقابله ای بسیج، فصلنامه مطالعات راهبردی بسیج، شماره ۶۲.
۱۱. خرمشاد، محمد باقر، متقی، افشین (۱۳۹۵) نقش انقلاب اسلامی ایران در تقویت قدرت هوشمند جمهوری اسلامی ایران، فصلنامه مطالعات قدرت نرم، پائیز و زمستان ۱۳۹۵، شماره ۱۵.
۱۲. دارابی، نیا، مرتضی، فروغی نیا، حسین (۱۳۹۲)، قدرت نرم؛ بازنمایی از رویکرد جدید امنیت در عصر جهانی شدن، فصلنامه مطالعات سیاسی، سال ششم، شماره ۲۲، زمستان ۹۲.
۱۳. رسولی ثانی آبادی، الهام، روستایی، مجتبی (۱۳۹۵)، استراتژی قدرت هوشمند چین، فصلنامه پژوهش های سیاسی، دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۹۵.
۱۴. سبحانی، فریاد، محمدجواد، ولیدان، باقر، شهبازی، بهروز (۱۳۹۴)، بررسی عملکرد سازمان بسیج دانشجویی در مقابله با تهدیدات نرم (مطالعه موردی: استان لرستان)، دوفصلنامه پاسداری انقلاب اسلامی؛ دانشکده علوم انسانی اسلامی و قدرت نرم دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین (ع)، سال پنجم، شماره ۱۱، بهار و تابستان ۹۴.
۱۵. سنجابی شیرازی، جهانبخش (۱۳۸۹)، مفهوم شناسی و تبارشناسی قدرت و جنگ نرم؛ اصول و روش های رویارویی با آن در منابع علمی، فصلنامه رهنامه سیاستگذاری دفاعی و امنیتی، سال اول، شماره دوم، زمستان ۸۹.
۱۶. شاهین، مهدی (۱۳۹۶) بررسی نحوه عملکرد و نقش بسیج اساتید در مقابله با راهبرد جنگ نرم (مورد مطالعه: استان لرستان) فصلنامه مطالعات قدرت نرم، پاییز و زمستان، شماره ۱۷، صص ۵۹-۴۲.
۱۷. شجاعی زند، علیرضا (۱۳۸۰) دین، جامعه و عرفی شدن: جستارهایی در جامعه شناسی دین، تهران، نشر مرکز.
۱۸. شهرام نیا و دیگران، امیرمسعود (۱۳۹۴)، تبیین نقش تلویزیون و مطبوعات در رشد فرهنگ سیاسی مشارکتی (مطالعه موردی: دانش آموزان دبیرستانی شهر اصفهان)، جامعه شناسی کاربردی، سال بیست و ششم، شماره پیاپی (۵۸)، شماره دوم، تابستان ۹۴، صص ۹۱-۱۰۶.
۱۹. عبدالملکی، هادی، احمدوند، علی محمد (۱۳۹۲) نقش بسیج سازندگی در امنیت پایدار، فصلنامه مطالعات راهبردی بسیج، سال شانزدهم، پائیز، شماره ۶۰.
۲۰. عیوضی، محمدرحیم، پارسا، مونا (۱۳۹۲)، الگوی تحلیلی قدرت نرم و سیاست بین الملل، دوفصلنامه مطالعات قدرت نرم، سال سوم، شماره نهم، پاییز و زمستان ۹۲.
۲۱. کتابی، محمود، یزدانی، عنایت الله، رضائی، مسعود (۱۳۹۱)، قدرت نرم و راهبرد هژمونیک گرایی آمریکا، فصلنامه دانش سیاسی، سال هشتم، شماره دوم، (پیاپی)، پاییز و زمستان ۹۱.
۲۲. گلشن پژوه، محمدرضا (۱۳۸۷)، «جمهوری اسلامی ایران و قدرت نرم»، تهران: معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی و مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام.

۲۳. نجفی، محمدرضا، فدائیان، علیرضا (۱۳۹۴) نقش بسیج اساتید دانشگاه مازندران در مقابله با جنگ نرم ، فصلنامه رعد، پائیز و زمستان ۱۳۹۴، شماره ۷۹.

منابع انگلیسی:

1. Gray, Colin. S. (2011), Hard Power and Soft Power; The utility of military Force AS an instrument of Policy in The 21ST Century, strategic Students Institute.
2. Gillarotti, Giulio (2011), **Soft Power; What it is, Why important, and the condition for its Effective use**, Division II Faculty Publications, We scholar, Wesleyan University.
3. Lin and Hong Tao, Li and Leng (2017), Joseph Nye Soft Power T Theory and Its Revelation Towards Ideological and Political Education, **Humanities and Social Sciences**. Vol. 5, No. 2.
4. Nye, Joseph (2004), **Soft Power: The Means to Success in World politics**, New York, Public Affairs.
5. Nye, Joseph (2014), **The Information Revolution and Soft Power**, Digital Access to Scholarship at Harvard, Harvard Library, Office Scholarly Communication.
6. Patalakh, Artem (2016), Assessment of Soft Power Strategies: Towards an Aggregative, Analytical **Model for Country-Focused Case Study Research**, CIRP xxxii (76).
7. Sandra, Bray (2017), Brazils Soft Power Strategy: The Political Aspiration of South-South Development, **Foreign Policy Analysis**, DTU Library.